

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών

Γραφική με Υπολογιστές

Εργασία 1 - Πλήρωση Τριγώνων

Λώλος Ιωάννης 10674

21 Απριλίου 2025

Περιεχόμενα

1	Σκοπός της εργασίας	2
2	Υλοποίηση των συναρτήσεων	3
2.1	Η συνάρτηση <code>vector_interp</code>	3
2.2	Η συνάρτηση <code>f_shading</code>	4
2.3	Η συνάρτηση <code>t_shading</code>	5
2.4	Η συνάρτηση <code>render_img</code>	6
3	Αποτελέσματα	8
4	Συζήτηση - Συμπεράσματα	10
4.1	Μελλοντικές Βελτιώσεις	10

Σκοπός της εργασίας

Στόχο της εργασίας αποτελεί η υλοποίηση αλγορίθμων που στοχεύουν στην πλήρωση τριγώνων με τον κατάλληλο χρωματισμό. Για την υλοποίηση του ζητουμένου αναπτύχθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν οι συναρτήσεις `vector_interp`, `f_shading`, `t_shading`, `render_img` και με την βοήθεια των δύο scripts `demo_f` και `demo_t`, έγινε επίδειξη τους, ώστε να διαπιστωθεί η ορθότητα τους.

Υλοποίηση των συναρτήσεων

2.1 Η συνάρτηση `vector_interp`

Η `vector_interp` αποτελεί μία βοηθητική συνάρτηση που παρέχει πολύ περιορισμένη λειτουργικότητα. Ουσιαστικά, πραγματοποιεί γραμμική παρεμβολή στο σημείο $p = (x, y)$ μεταξύ δύο διανυσμάτων V_1 και V_2 , δεδομένων των σημείων $p_1 = (x_1, y_1)$ και $p_2 = (x_2, y_2)$ στα οποία αντιστοιχούν, υπό την προϋπόθεση ότι το p ανήκει στην ευθεία που ορίζουν τα σημεία. Το διάνυσμα που προκύπτει είναι:

$$V = (1 - \alpha)V_1 + \alpha V_2 \quad (2.1)$$

Το α προσδιορίζεται ως:

$$\alpha = \frac{coord - p_{1 \dim}}{p_{2 \dim} - p_{1 \dim}} \quad (2.2)$$

όπου το `coord` αποτελεί όρισμα της συνάρτησης (τη συντεταγμένη προς παρεμβολή) και τα $p_{1 \dim}, p_{2 \dim}$ είναι είτε οι τετμημένες είτε οι τεταγμένες των p_1, p_2 , ανάλογα με το αν το όρισμα `dim` είναι 1 ή 2. Πέρα από την βασική λειτουργία παρεμβολής, η συνάρτηση περιλαμβάνει ελέγχους ορθότητας:

- Έλεγχος ισότητας $p_1 = p_2$ (αποφυγή διαίρεσης με μηδέν),
- Έλεγχος εγκυρότητας του $dim \in \{1, 2\}$,
- Έλεγχος ότι το `coord` βρίσκεται εντός του διαστήματος ορισμού.

Algorithm 1 `vector_interp`: Γραμμική παρεμβολή μεταξύ διανυσμάτων

Require: $p_1 = (x_1, y_1), p_2 = (x_2, y_2)$

Require: $V_1, V_2, coord, dim \in \{1, 2\}$

Ensure: Το παρεμβαλλόμενο διάνυσμα V

```
1: if  $p_1 = p_2$  then
2:   return  $V_1$ 
3: end if
4: if  $dim \notin \{1, 2\}$  then
5:   raise ValueError('dim must be 1 or 2')
6: end if
7:  $idx \leftarrow dim - 1$ 
8:  $p_{1\ dim} \leftarrow p_1[idx], p_{2\ dim} \leftarrow p_2[idx]$ 
9: if  $coord < \min(p_{1\ dim}, p_{2\ dim})$  or  $coord > \max(p_{1\ dim}, p_{2\ dim})$  then
10:  raise ValueError('coord is out of bounds')
11: end if
12: if  $p_{1\ dim} = p_{2\ dim}$  then
13:  return  $V_1$ 
14: end if
15:  $\alpha \leftarrow \frac{coord - p_{1\ dim}}{p_{2\ dim} - p_{1\ dim}}$ 
16:  $V \leftarrow (1 - \alpha) \cdot V_1 + \alpha \cdot V_2$ 
17: return  $V$ 
```

2.2 Η συνάρτηση `f_shading`

Η `f_shading` εφαρμόζει επίπεδη σκίαση σε ένα τρίγωνο που ορίζεται από τρεις δισδιάστατες κορυφές και τα αντίστοιχα χρώματά τους. Για τους σκοπούς της συνάρτησης δημιουργήθηκε μία βοηθητική κλάση, η `Edge`, η οποία περιέχει πληροφορίες όπως η κλίση και οι συντεταγμένες αρχής και τέλους κάθε ακμής του τριγώνου προς πλήρωση.

Αρχικά, υπολογίζεται το χρώμα με το οποίο θα πληρωθεί το τρίγωνο ως ο μέσος όρος των χρωμάτων των τριών κορυφών:

$$color_{avg} = (\bar{R}, \bar{G}, \bar{B}), \quad \bar{C} = \frac{C_1 + C_2 + C_3}{3}, \quad C \in \{R, G, B\} \quad (2.3)$$

Στη συνέχεια δημιουργούνται τα αντικείμενα `edges` από τις κορυφές του τριγώνου, οι οποίες έχουν δοθεί ως ορίσματα. Για λόγους αποδοτικότητας, περιορίζεται η περιοχή ενδιαφέροντος του αλγορίθμου (region of interest) στα διαστήματα των x και y για τα οποία υπάρχουν ακμές.

Ακολουθεί το τμήμα του αλγορίθμου που βασίζεται στη μέθοδο *scanline*. Για κάθε τιμή της τεταγμένης y εντός της περιοχής ενδιαφέροντος, υπολογίζονται οι *active_edges*, δηλαδή οι ακμές που τέμνονται με την οριζόντια ευθεία $y = \text{const}$ για τη συγκεκριμένη γραμμή. Τα σημεία τομής υπολογίζονται και χρησιμοποιούνται στο επόμενο στάδιο του αλγορίθμου. Εφόσον υπάρχουν ακριβώς δύο σημεία τομής, στρογγυλοποιούνται στις πλησιέστερες ακέραιες τιμές και χρωματίζονται όλα τα pixels μεταξύ τους με το προκαθορισμένο μέσο χρώμα (*average color*).

Algorithm 2 *f_shading*: Εφαρμογή επίπεδης σκίασης σε τρίγωνο

Require: *img*: εικόνα $H \times W \times 3$
Require: *vertices*: λίστα 3 κορυφών $[x_i, y_i]$
Require: *vcolors*: λίστα 3 χρωμάτων $[r_i, g_i, b_i]$
Ensure: Ενημερωμένη εικόνα με σκιασμένο τρίγωνο

- 1: $\text{avg_color} \leftarrow$ μέσος όρος των *vcolors*
- 2: Κατασκευή 3 ακμών *edges* από τις κορυφές
- 3: $\text{min_y}, \text{max_y} \leftarrow$ εύρος y τιμών του τριγώνου
- 4: **for** y από min_y έως max_y **do**
- 5: $\text{active_edges} \leftarrow$ ακμές με $y \in [\text{min_y}, \text{max_y}]$
- 6: $x_intersects \leftarrow$ τομές των ακμών με τη γραμμή y
- 7: **if** $\text{len}(x_intersects) = 2$ **then**
- 8: $x_1, x_2 \leftarrow$ ταξινομημένα $x_intersects$
- 9: Γέμισε τα pixels $\text{img}[y, x_1 : x_2]$ με avg_color
- 10: **end if**
- 11: **end for**
- 12: **return** *img*

2.3 Η συνάρτηση *t_shading*

Η *t_shading* εφαρμόζει σκίαση με υφή (*texture shading*) σε τρίγωνο, χρησιμοποιώντας τις δισδιάστατες συντεταγμένες UV των κορυφών του. Ο αλγόριθμος γεμίζει το τρίγωνο με τιμές από μία εξωτερική εικόνα (*texture image*), παρεμβάλλοντας τις UV συντεταγμένες ώστε να αντιστοιχούν στα κατάλληλα σημεία της *texture* εικόνας.

Για κάθε γραμμή y στην περιοχή του τριγώνου, υπολογίζονται οι ενεργές ακμές (*active_edges*) και τα αντίστοιχα σημεία τομής στον άξονα x καθώς και τα UV διανύσματα μέσω της βοηθητικής συνάρτησης *vector_interp*. Έπειτα, για κάθε x μεταξύ των δύο τομών, γίνεται δεύτερη παρεμβολή των UV συντεταγμένων κατά μήκος της γραμμής ώστε να προκύψει το τελικό *uv* σημείο, το

οποίο μετατρέπεται σε δείκτη pixel και χρησιμοποιείται για την απόδοση του τελικού χρώματος από την εικόνα υφής.

Algorithm 3 `t_shading`: Εφαρμογή texture shading σε τρίγωνο

Require: *img*: εικόνα $H \times W \times 3$
Require: *vertices*: κορυφές τριγώνου $[x_i, y_i]$
Require: *uv*: πίνακας 3×2 με UV συντεταγμένες
Require: *texImg*: εικόνα texture

- 1: Κατασκευή 3 ακμών *edges* με θέσεις και UV από τις κορυφές
- 2: $min_y, max_y \leftarrow$ εύρος y τιμών του τριγώνου
- 3: **for** y από min_y έως max_y **do**
- 4: $active_edges \leftarrow$ ακμές με $y \in [min_y, max_y)$
- 5: **if** όχι 2 τομές **then**
- 6: **continue**
- 7: **end if**
- 8: Υπολογισμός x_0, x_1 μέσω παρεμβολής
- 9: Υπολογισμός uv_0, uv_1 μέσω `vector_interp`
- 10: **for** x από x_0 έως x_1 **do**
- 11: $uv \leftarrow$ παρεμβολή μεταξύ uv_0, uv_1 με `vector_interp`
- 12: Μετατροπή uv σε δείκτη $[u, v]$ στην εικόνα υφής
- 13: Απόδοση χρώματος στο $img[y, x]$
- 14: **end for**
- 15: **end for**
- 16: **return** *img*

2.4 Η συνάρτηση `render_img`

Η `render_img(faces, vertices, vcolors, uvs, depth, shading, texImg)` αξιοποιεί όλες τις προηγούμενες συναρτήσεις ώστε να παραγάγει την τελική εικόνα. Αρχικά, δημιουργείται ένας πίνακας *img* διαστάσεων $512 \times 512 \times 3$, καθώς και ένας κενός πίνακας *face_depths*.

Στη συνέχεια, για κάθε στοιχείο του πίνακα *faces*, υπολογίζεται το βάθος του αντίστοιχου τριγώνου ως ο μέσος όρος των τιμών *depth* στις κορυφές του και προστίθεται στον πίνακα *faces*. Μετά το πέρας της διαδικασίας, ο πίνακας ταξινομείται κατά φθίνουσα σειρά βάθους, έτσι ώστε τα μακρινά τρίγωνα να σχεδιαστούν πρώτα.

Τέλος, για κάθε τρίγωνο του πίνακα καλείται η συνάρτηση `f_shading` εφόσον `shading = "f"`, αλλιώς η `t_shading` αν `shading = "t"`, με ορίσματα την εικόνα και τα στοιχεία του τριγώνου. Μετά την επεξεργασία όλων

των τριγώνων επιστρέφεται η τελική εικόνα.

Algorithm 4 *render_img*: Τελική απόδοση εικόνας με επιλογή σκίασης

Require: *faces, vertices, vcolors, depth, shading*

Ensure: *img*: εικόνα $512 \times 512 \times 3$

```
1: Αρχικοποίησε img και triangles  $\leftarrow []$ 
2: for κάθε f στο faces do
3:   vtx  $\leftarrow$  κορυφές από vertices με δείκτες f
4:   col  $\leftarrow$  χρώματα από vcolors με δείκτες f
5:   z  $\leftarrow$  μέσος όρος των depth[f]
6:   Κατασκεύασε triangle  $\leftarrow \{vertices, color, depth\}$ 
7:   Προσθήκη triangle στο triangles
8: end for
9: Ταξινόμηση triangles κατά depth φθίνουσα (πίσω πρώτα)
10: for κάθε triangle στο triangles do
11:   if shading = "f" then
12:     f_shading(img, triangle.vertices, triangle.color)
13:   else if shading = "t" then
14:     t_shading(img, triangle.vertices, triangle.uv, textImg)
15:   end if
16: end for
17: return img
```

Αποτελέσματα

Στην παρούσα ενότητα παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της απόδοσης τριγώνων με την χρήση των δύο τεχνικών σκίασης που παρουσιάστηκαν στο chapter 2. Για τις δοκιμές χρησιμοποιήθηκαν κοινά δεδομένα εισόδου, ώστε να διευκολυνθεί η άμεση σύγκριση των παραγόμενων εικόνων.

Οι εικόνες που ακολουθούν προέκυψαν από την εφαρμογή της συνάρτησης `render_img` με κατάλληλη επιλογή παραμέτρων σκίασης.

Σχήμα 3.1: Απόδοση τριγώνων με επίπεδη σκίαση (`flat shading`).

Σχήμα 3.2: Απόδοση τριγώνων με σκίαση υφής (texture shading).

Όπως φαίνεται στα fig. 3.1 και fig. 3.2, η χρήση textures shading επιτρέπει λεπτομερέστερη απεικόνιση, ενώ η flat shading προσφέρει μία πιο αφαιρετική αλλά υπολογιστικά απλούστερη προσέγγιση. Οι χρόνοι εκτέλεσης μετρήθηκαν και βρέθηκαν κατά μέσο όρο περίπου 3.07s για την textured shading και 0.54s για την flat shading στον υπολογιστή μου (AMD Ryzen 7 4700U, Ubuntu 24.04)

Συζήτηση - Συμπεράσματα

Στην παρούσα εργασία υλοποιήθηκαν βασικές τεχνικές σκίασης τριγώνων στο πλαίσιο ενός απλού rasterization pipeline. Πιο συγκεκριμένα, αναπτύχθηκαν και εφαρμόστηκαν οι μέθοδοι `flat shading` και `texture shading`, μέσω των συναρτήσεων `f_shading` και `t_shading` αντίστοιχα.

Η επίπεδη σκίαση επιτυγχάνει μία ομοιόμορφη χρωματική απόδοση σε κάθε τρίγωνο, προσφέροντας εξαιρετική υπολογιστική απόδοση και απλότητα στην υλοποίηση. Ωστόσο, υστερεί σε ρεαλισμό, καθώς δεν υπάρχει εσωτερική διαφοροποίηση του χρώματος.

Αντίθετα, η σκίαση με υφή παρέχει τη δυνατότητα εξαιρετικά λεπτομερούς απόδοσης βασισμένης σε UV συντεταγμένες και τη χρήση εξωτερικών εικόνων για την κάλυψη των επιφανειών. Ωστόσο είναι υπολογιστικά σημαντικά πιο απαιτητική.

4.1 Μελλοντικές Βελτιώσεις

Θεωρώ πως η παρούσα προσέγγιση μπορεί να επεκταθεί με τους εξής τρόπους:

- Μετάβαση των αλγορίθμων σε μία γλώσσα υψηλότερων αποδόσεων, όπως η C++
- Βελτιστοποίηση των ήδη υπαρχόντων συναρτήσεων προς αποφυγή περιττών επαναλήψεων, υπολογισμών και αναθέσεων
- Παραλληλοποίηση των αλγορίθμων σε εκτενέστερο επίπεδο από αυτό της βιβλιοθήκης `numpy`

Η εργασία αυτή θέτει τις βάσεις για περαιτέρω εξερεύνηση του 3D rendering μέσω rasterization, τόσο σε ακαδημαϊκό όσο και σε εφαρμοστικό επίπεδο.